

харчових волокон (в 2 раз), мінеральних речовин, меншим вмістом жиру (на 10 %). Розроблено науково об'рунтовану технологію цукрового печива з використанням макухи насіння ріпаку.

Список використаних джерел:

1. Ashwath Kumar K. Influence of multigrain premix on nutritional, in-vitro and in-vivo protein digestibility of multigrain biscuit / K. Ashwath Kumar, G. K. Sharma, K. R. Anilakumar // Journal of Food Science and Technology 2019. № 56(2). P. 746–753.

2. Мазаракі А. А. Технологія харчових продуктів функціонального призначення: Монографія / А. А. Мазаракі, М. І. Пересічний, М. Ф. Кравченко, П. О. Карпенко, та ін.; за ред. М. І. Пересічного. – 2-ге вид., переробл. і доп. – К.: Київ. Нац. торг.-екон. Ун-т, 2012. 1116 с.

3. Chung H.-S. Comparative evaluation of physicochemical properties of pine needle powders prepared by different drying methods / H.-S. Chung, J. Ho Lee // Preventive nutrition and food science. 2015. № 20(2). P. 143–147.

Копилець Є. В.

*кандидат педагогічних наук,
асистент кафедри*

географії, методики її навчання та туризму

Несвітайлов А. Є.

*здобувач вищої освіти освітньо-професійної програми «Туризм»,
освітньо-кваліфікаційний рівень «бакалавр»,*

4 рік навчання

*Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка
м. Полтава, Україна*

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В ДИКАНСЬКІЙ ТЕРИТОРІАЛЬНІЙ ГРОМАДІ ПОЛТАВСЬКОГО РАЙОНУ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Диканська територіальна громада в умовах децентралізації зберегла раніше накопичений потенціал для розвитку туризму, адже на місці колишнього Диканського району постало цілісне адміністративно-територіальне утворення у тих самих межах. Водночас суспільні реалії висувають нові пріоритети та змушують змінювати акценти на тих чи інших об'єктах природної та історико-культурної спадщини.

Однією з туристичних родзинок Диканщини є Кочубеївські дуби. Назва цієї ботанічної пам'ятки природи здається цілком природною, адже дерева ростуть у колишніх маєтностях князів Кочубеїв. Крім того, за поширеними переказами, алея, від якої лишилося кілька дубів, була посаджена генеральним суддею Василем Кочубеєм та його родичем Іваном Іскрою з нагоди Кочубеєвого дня народження.

Проте опрацювання публікацій, фотографій та листівок початку – першої половини ХХ ст. засвідчує, що словосполучення «Кочубеївські дуби» у

зазначений час не було поширеним. Твердження ж про причетність В. Л. Кочубея до висадження дубової алеї не є науковим, оскільки вік дерев складає 600-800 років [1]. Натомість можна натрапити на численні згадки про «дуби Мотрі Кочубей», «дуб Марії, або Мазепи», «Мазепинський дуб», «Мазепин дуб» тощо, які зберегли пам'ять про відому історію кохання [2, с. 361–362]. З огляду на тісну пов'язаність історії краю з постаттю Івана Мазепи, в сучасних умовах перспективним було б зацікавлювати туристів диканськими сторінками життєпису гетьмана. Відзначимо, що полтавська агенція креативного туризму «Феєрверк мрій» одну з диканських локацій автобусно-пішохідного екскурсійного туру «Гоголівськими місцями» вже кілька років іменує «Мазепині та Мотрині дуби».

В Диканьці Іван Мазепа приймав кошового отамана Запорозької Січі Костя Гордієнка, звідси вони разом вирушили до Великих Будищ на зустріч із шведським королем Карлом XII. Улітку 2020 р. там відкрито пам'ятний знак на честь «Великобудищанського трактату» – документу, в якому було зафіксовано союзницькі відносини між українською та шведською сторонами. Незадовго до цього краєзнавці привертали увагу до значущості облаштування відповідної локації та її залучення до туристських маршрутів як для розвитку туризму, так і для відродження історичної пам'яті та плекання національної самосвідомості [3].

Зрештою, за свідченнями краєзнавця Г. В. Титаренка, на хвилі Української революції навесні 1917 р. в Диканьці було посаджено дуби на честь знакових для українського народу постатей – Тараса Шевченка та Івана Мазепи. Перший із них, відомий як дуб Свободи, височіє у центрі і нині. Другий був знищений після встановлення в Диканьці більшовицької влади. Проте у березні 2017 р. в рамках акції «Дубові Мазепи – рости!» було врочисто висаджено новий паросток, що символізував тяглість зв'язку поколінь борців за волю України [4].

Останні роки ознаменувалися зростанням туристичного інтересу до порівняно маловідомих пам'яток козацької доби. У цьому контексті показовим є включення Сербиного, або Сербинського поля за 2 км на північний захід від Диканьки до маршруту екологічної стежки «Від козацьких дубів до троянівських лінів», презентованої регіональним ландшафтним парком «Диканський» у листопаді 2022 р. Взимку 1658 р. козаки Полтавського полку, очолюваного промосковськи налаштованим полковником Мартином Пушкарем, розгромили тут загін сербів, посланий гетьманом Іваном Виговським для придушення антигетьманського повстання. Перший військовий успіх заохотив заколотників до подальшої боротьби. А через 10 років, влітку 1668 р., на Сербиному полі відбувся вирішальний бій між силами двох гетьманів – лівобережного Івана Брюховецького та правобережного Петра Дорошенка. Брюховецький потрапив у полон і був убитий. Так розгортався тривалий конфлікт у Гетьманщині, який увійшов у історію під назвою Руїни.

З огляду на зазначене, перспективи розвитку туризму в Диканській громаді, з-поміж іншого, варто вбачати у ширшому включенні до туристських

маршрутів історичних та історико-культурних об'єктів, пов'язаних із переломними для України історичними подіями, з національно-визвольною боротьбою українського народу.

Список використаних джерел:

1. Недоруб О. Ю., Байрак О. М. Кочубеївські дуби. Енциклопедія Сучасної України. Київ : Інститут енциклопедичних досліджень, 2014. Т. 15. С. 85.
2. Копилиць Є. До історії дубів Івана Мазепи в Диканьці. Наукова спадщина вченої Віри Жук (1928 – 2008) : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., присв. 95-річчю від дня народження науковиці / упоряд. І. М. Петренко, М. А. Федорова. Полтава: ПУЕТ, 2023. С. 360–373.
3. Карнаух В. Історико-культурні пам'ятки та туризм на Диканщині. V Всеукраїнська історико-краєзнавча конференція учнівської молоді «Державотворчі процеси в Україні: через віки у XXI століття» : тези пошуково-дослідницьких робіт. Черкаси, 2020. С. 453–454.
4. Титаренко Г. Живий пам'ятник гетьману Іванові Мазепі. *Зоря Полтавщини*. 2017. 21 березня. С. 5.

Kravchenko S.A.
*Sc.D., professor, Leading Researcher of the Department
of Entrepreneurship, Cooperation and Agro-Industrial Integration
NSC “Institute of Agrarian Economics” NAAS,
Kyiv, Ukraine*

**RURAL GREEN TOURISM IN THE DEVELOPMENT OF RURAL AREAS
IN THE REGIONS OF UKRAINE**

One of the main objectives of Ukraine's State policy is to create conditions for the sustainable development of rural areas, including the preservation of empty settlements. The active development of rural tourism contributes to the diversification of the economy, the emergence of jobs, an increase in incomes of the population, and in general the improvement of the economic situation in the region during the period of post-war economic recovery of Ukraine. There are many different types of rural recreation on the tourist market today, including agrarian. But there is a rather unusual direction for the average consumer - an agricultural tour with an emphasis on the culinary component. Farmers' markets with national dishes of the region can become attractions of such tours. The trend of active growth of domestic flow, especially tours to rural areas, will continue in the current conditions for quite a long time. The development of food clusters in rural areas will bring economic benefits to farmers through the formation of culinary enterprises, the creation of jobs and additional income opportunities due to the development of local trade [1, p. 128].

Rural tourism combines the economic, social and environmental components of rural recreation. It is closely linked to people, space and products and has a unique impact on the environment and economic well-being. The regional model of rural regeneration depends on the types of rural communities. In agrarian villages, economic development can be facilitated by the expansion of marketing channels for